

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Soós B. Tibor ügyvéd által képviselt szám székhelyű felperesnek a dr. Novák Tamás ügyvéd által képviselt szám székhelyű alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt a Fővárosi Bíróságon 6.G.41.792/2006. szám alatt indult, és a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.256/2008/4. számú ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán  
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperes részére 400.000 (Négyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 2.430.000 (Kettőmillió-négyszázharmincezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

**I n d o k o l á s :**

A felperes az alperessel 2004. augusztusában kötött vállalkozási szerződéssel elvállalta a B. számú épületeinek jet-grouting alap megerősítési munkáit bruttó 53.031.250 forint vállalkozói díjért. A szerződés 7.8. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy az esetleges károk enyhítésére az átadott biztosítási ajánlat alapján az alperes által, teljes beruházásra, a szerződés aláírását követő 24 órán belül kötendő, 100.000 forint önrészt tartalmazó építés- és szerelésbiztosításban a vállalkozót, mint biztosítottat szerepelteti. A szerződés 10.2. pontjában a felek kimondták, hogy műszaki kérdésben előforduló, közös egyeztetéssel nem rendezett vitás ügyekben a Szakági Tanszéke elé terjesztik szakértői vélemény nyújtása végett, és a szakértői véleményben foglalt eredményt mindkét szerződő fél magába nézve kötelezőnek ismeri el.

A felperes a munkát 2004. november 19-én készre jelentette. Az alperes 2004. november 16-án kelt levelében közölte a felperessel, hogy a számú épületek alagsorában található üzletekben kár keletkezett. A 2004. december 8-án kelt levelében pedig azt közölte a felperessel, hogy a szerződés szerinti befejezést követeli meg. A felperes 2006. július 10-én bruttó 40.499.819 forintról számlát állított ki, és felszólította az alperest ezen összeg megfizetésére. Az alperes a 2006. szeptember 26-án kelt levelében közölte a felperessel, hogy végszámlát csak átvételi jegyzőkönyv és teljesítésigazolás alapján lehet benyújtani, azonban a munkát a felperes nem fejezte be, a munkaterületről levonult, a fúrési és minősítési jegyzőkönyveket nem adta át, ezért a munka mértékét és minőségét nem tudja megítélni. Közölte, hogy a 2006. június 10-i teljesítésigazolást, és az annak megfelelően kiállított számlát nem fogadja el.

A felperes keresetében a Ptk. 402. § alapján 40.499.819 forint és járulékai vállalkozói díj megfizetésére kérte kötelezni az alperest, aki a kereset elutasítását kérte.

A bíróság jogerős ítéletében a keresetnek helyt adva 40.499.819 forint, és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest a felperes részére. A bíróság az aggálytalannak ítélt szakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy a felperes ténylegesen elvégzett munkára figyelemmel jogszerűen igényelte a keresete szerinti vállalkozói díjat. A bíróság új szakértő kirendelésére irányuló alperesi bizonyítási indítványt egyrészt arra hivatkozva utasította el, hogy a felek szerződésében megjelölt szakértőt rendelte ki, másrészt a 2007. október 2-án megtartott tárgyaláson a Pp. 141. § (6) bekezdése és a 3. § (3) bekezdése alapján figyelmeztette a feleket arra, hogy bizonyítékaikat a jogszabály szerinti jogkövetkezmények terhe mellett 15 napon belül terjesszék elő. Miután az alperes csupán 2008. február 12-én nyújtotta be a bíróságra a szakértői véleménnyel kapcsolatos nyilatkozatát amelyben új szakértő kirendelését indítványozta, a bíróság a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján azt a bizonyítási indítványt elutasította.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, illetőleg új határozat hozatalára kérte utasítani. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogszabályba ütközik, mert megalapozatlan, mivel az ítéletben megállapított tényállás részben iratellenes, illetőleg okszerűtlen, valamint logikai ellentmondást tartalmaz.

Szerinte a szakértő kizárólagosan a felperesre kedvező tényeket vette figyelembe, így a felperesre nézve kedvező összefüggéseket hozott felszínre. Hiányolta, hogy a szakértő nem a felek együttes

megnyilatkoztatása után alakította ki véleményét, hanem csak a felperessel kommunikált. Sérelmezte, hogy az építési napló 1. füzet 676711 számú oldalán található bejegyzéssel a bíróság miért nem foglalkozott. Arra is hivatkozott, hogy a felperes nem a teljes leszerződött mennyiségre végezte el a szerződésben vállalt kötelezettségeit. Szerinte a bíróság az ítéletében iratellenes ténymegállapításokat tett a felperes szerződés szerinti teljesítése körében, ezáltal a jogerős ítélet megalapozatlan. Kifogásolta a szakértői vélemény ítélethozatal alapjául történt elfogadását. Szerinte a szakértő némely esetben túlterjeszkedett a szakértői kompetencián. Sérelmezte, hogy a bíróság nem rekesztette ki a tényállás köréből azt a szakértői megállapítást, hogy a keresettel követelt egyéb költségek is tényleges teljesítményt takarnak. Arra hivatkozott, hogy a szakértő „több esetben az objektivitás látszatát kerülte”. Ezzel összefüggésben a cementlé csatornába kerülésével, illetve annak mennyiségével kapcsolatos szakértői álláspontra, és a saját tényállítása közötti ellentétre utalt. Sérelmezte a házak pincéjének felvizesedésével kapcsolatosan megállapított tényállást is.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A Pp. 3. § (4) bekezdésének utolsó mondata szerint a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő, kivéve, ha a törvény eltérően rendelkezik.

Az elsőfokú bíróság a 2007. október 2-án megtartott tárgyaláson kézbesítette a feleknek a szakértői véleményt, és a Pp. 141. § (6), valamint a 3. § (3) bekezdése alapján felhívta és figyelmeztette a feleket arra, hogy bizonyítékaikat a jogkövetkezmények terhe mellett 15 napon belül terjesszék elő. Az alperes azonban csupán 2008. február 12-én terjesztette elő a szakértői véleménnyel kapcsolatos nyilatkozatát, amelyben új szakértő kirendelését indítványozta. Miután az alperes a bizonyítási indítványát neki felróható okból késedelmesen, a jóhiszemű pervitel követelményét sértő módon, elkésetten terjesztette elő, a bíróság köteles volt a bizonyítás elrendelését mellőzni, és nem mérlegelhette, hogy arra a jogvita elbírálása szempontjából szükség van-e, vagy sem.

Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában arra is, hogy szakértőként a vállalkozási szerződés 10.2. pontjában megjelölt szakértőt rendelte ki. A szakértő a 6.G.41.792/2006/21. számú jegyzőkönyvbe foglaltan kijelentette, hogy nem elfogult, és a szakértő elfogultságára utaló adatok az eljárás során nem is merültek fel.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése, és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelte, míg a felperes új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján mellőzni volt köteles. A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve, jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és jutott arra a következtetésre, hogy a felperes bizonyította az őt megillető vállalkozói díj összegét.

Az alperes felperes követelésével szemben beszámítási kifogást, vizontkeresetet nem terjesztett elő, nem igazolt olyan jogszzerű követelést, amely a felperest megillető vállalkozói díj csökkentését indokolta volna. A szakértői vélemény alapján a bíróság jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a leszámlázott munkamennyiséget a felperes elvégezte, ezért jogszabálysértés nélkül kötelezte az alperest a felperes javára a vállalkozói díj megfizetésére. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) pedig nincs helye (BH 1999.44.).

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§ (3) bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Pp. 78.§ (1) bekezdésének megfelelően kötelezte az alperest a felperes javára a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2009. május 7.

Dr. Fehér Ferenc a tanács elnöke s.k., Dr. Bartal Géza előadó bíró s.k., Dr. Kováts Rolandné bíró s.k.